

настільки дієвим в роботі з бактеріальними тест-культурами – *Bacillus subtilis* та *Staphylococcus aureus*, зафіксовані зони інгібування для яких були мінімальними.

ФІТОХІМІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ МОРИНГИ ОЛІЙНОЇ

Рудник А.М.

Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя, Україна

Моринга олійна (*Moringa oleifera*) – швидкоростуче, посухостійке дерево з родини морингові (*Moringaceae*), яке культивується у Африці, Центральній і Південній Америці, Мексиці, Індії, Малайзії на Філіппінах, а її листя і стручки широко застосовують у їжу. У 2008 році Національний інститут охорони здоров'я США (NIH) назвав морингу «рослиною року». Всі частини рослини здавна використовують у традиційній медицині. Листя – джерело білка, мікроелементів, у свіжому та сушеному вигляді застосовують при застуді, знесиленні; vini мають легку послаблюючу, гіпоглікемічну, антихелікобактерну дію. Стручки – гіпоглікемічний, жарознижуючий, протизапальний засіб. Суцвіття – жовчогінний, сечогінний засіб. Сушений корінь – антигельмінтний, літолітичний засіб. Кора стовбура та кореня – володіють противірусною, протизапальною, аналгетичною, фунгіцидною, антибактеріальною дією. Насіння – джерело жирної олії. Не зважаючи на надзвичайно широке застосування усіх частин рослини у медицині, хімічний склад моринги вивчений фрагментарно. Метою нашої роботи стало скринінгове фітохімічне дослідження вегетативних і генеративних органів моринги олійної, для оцінки можливості створення нових лікарських засобів на їх основі.

Сировину для досліджень заготовляли з дерев, що ростуть в околицях м. Бамако у Республіці Малі (Західна Африка) у 2016 році. Листя, квіти, кору та коріння збирали в період цвітіння, стручки у фазі повної стиглості. Сировину висушували повітряно-тіньовим способом. Вихід сировини (%) склав: квіти – 28,3, листя – 17,2, стручки – 65,3, кора – 35,5, корені – 33,2. За результатами попередніх фітохімічних досліджень, у всіх зразках сировини встановлено присутність: полісахаридів, амінокислот, іридоїдів і сполук фенольної природи (найбільше – квіти, листя, корені), присутність алкалоїдів і сапонінів не виявлена. Спектрофотометрично визначений вміст флавоноїдів у перерахунку на рутин і абсолютно суху сировину: квіти – $0,77 \pm 0,05\%$, листя – $1,54 \pm 0,05\%$; стручки – $0,12 \pm 0,05\%$, кора і корені – слідові кількості. Вміст гідроксикоричних кислот у перерахунку на хлорогенову кислоту (за методикою ДФУ 1.3 «Кропиви листя») склав: квіти – $1,52 \pm 0,05\%$, листя – $1,44 \pm 0,08\%$, стручки – $0,90 \pm 0,05\%$, кора – $0,21 \pm 0,05\%$, корені – $0,20 \pm 0,05\%$. Гравіметрично визначений вміст полісахаридів: квіти – $3,22 \pm 0,14\%$, листя – $9,58 \pm 0,12\%$, стручки – $13,61 \pm 0,25\%$, кора – $6,73 \pm 0,13\%$, корені – $4,63 \pm 0,15\%$. Результати досліджень вказують на доцільність подальшого

фітохімічного вивчення саме квітів і листя моринги олійної, як найбільш перспективної сировини для створення нових лікарських засобів.